

POBŁĄKANY (1) *part praet pass pf*

A pl subst pobłąkan(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w s.v. pobłądzić.

Nie uporządkowany, porzrucany w różnych miejscach: wziętem przedsię náprawić/ á w porządek przywieść/ Lékárftwá końłkie/ [...] ktoré téz nie mniey pobłąkáne były SienLek 164v.

MMk, RS